

Brusel 8. března 2022
(OR. en)

6988/22

LIMITE

JUR 149
ECOFIN 203
DROIPEN 28
CRIMORG 28
COTER 66
CODEC 251
IA 23
FISC 64

**Interinstitucionální spis:
2016/0239 (COD)**

STANOVISKO PRÁVNÍ SLUŽBY¹

Předmět: Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu:

- slučitelnost navržených omezení velkých plateb v hotovosti se základními svobodami a se statusem eurobankovek jako zákonného platidla v Unii

I. ÚVOD

1. Dne 20. července 2021 předložila Komise návrh nařízení o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu (dále jen „návrh“)².

¹ Tento dokument obsahuje právní poradenství, na které se vztahuje ochrana podle čl. 4 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise a které Rada Evropské unie nezpřístupnila veřejnosti. Rada si vyhrazuje veškerá práva podle zákona ohledně jakéhokoli nepovoleného zveřejnění.

² COM(2021) 420 final.

2. Cílem návrhu je mimo jiné zavést omezení velkých plateb v hotovosti. Jeho článek 59 konkrétně vyžaduje, aby osoby obchodující se zbožím nebo poskytující služby mohly přijmout nebo provést platbu v hotovosti pouze do částky 10 000 EUR nebo ekvivalentu v národní nebo cizí měně, přičemž členské státy mohou přijmout nebo nadále uplatňovat nižší prahovou hodnotu.
3. Během jednání v přípravných orgánech Rady byly vzneseny otázky ohledně slučitelnosti tohoto omezení se statutem eurobankovek a euromincí jako zákonného platidla v Unii a s Listinou základních práv EU (dále jen „Listina“).
4. Toto stanovisko, vypracované na žádost Pracovní skupiny finančních atašé ze dne 26. listopadu 2021, poskytuje odpovědi na uvedené otázky.

II. PRÁVNÍ A SKUTKOVÝ RÁMEC

a) Návrh

5. Návrh je založen na článku 114 SFEU a jeho cílem je vytvořit jednotný soubor pravidel EU pro opatření k boji proti praní peněz a financování terorismu (článek 1).
6. Je tedy součástí širšího balíčku, který rovněž zahrnuje návrh směrnice o mechanismech, které mají členské státy zavést za účelem předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, a o zrušení směrnice (EU) 2015/849³, návrh nařízení, kterým se zřizuje Orgán pro boj proti praní peněz a financování terorismu⁴ a návrh přepracovaného nařízení (EU) 2015/847, kterým se požadavky na sledovatelnost rozšiřují na kryptoaktiva⁵.

³ COM(2021) 423 final.

⁴ COM(2021) 421 final.

⁵ COM(2021) 422 final.

7. Tento balíček je pokračováním dlouhodobé politiky Unie v oblasti předcházení praní peněz a financování terorismu a boje proti nim, která započala první směrnicí EU o boji proti praní peněz přijatou v roce 1991. Za posledních třicet let se spolu s vývojem mezinárodních standardů a nárůstem sofistikovanosti finanční trestné činnosti postupně rozšiřovala oblast působnosti i podstata této politiky.
8. V rámci procesu rozvoje této politiky normotvůrce EU v roce 2015 konstatoval, že „*při platbách vysokých částek v hotovosti hrozí ve velké míře praní peněz a financování terorismu*“⁶, a v důsledku toho stanovil požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu vztahující se na osoby obchodující se zbožím, pokud provádějí nebo přijímají platby v hotovosti ve výši 10 000 EUR nebo více, a to i prostřednictvím souvisejících plateb. Tyto požadavky však nezahrnovaly přímý zákaz používání hotovosti pro platby přesahující tuto prahovou hodnotu.
9. Následný vývoj podle názoru Komise ospravedlňuje přísnější přístup. Posouzení dopadů připojené k návrhu proto poukazuje na to, že „*[r]izika spojená s hotovostí se odrážejí ve skutečnosti, že použití hotovosti je stále hlavním důvodem pro oznámení podezřelých transakcí v rámci finančního systému. Pokud však jde o trestní stíhání, je obtížné prokázat souvislost mezi peněžní hotovostí a trestnou činností*“⁷.

⁶ 6. bod odůvodnění směrnice (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES („čtvrtá směrnice o boji proti praní peněz“), Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73.

⁷ Pracovní dokument útvarů Komise, Posouzení dopadů připojené k balíčku opatření proti praní peněz, SWD(2021) 190 final (dále jen „posouzení dopadů“), s. 114.

10. Omezení hotovostních plateb v současné době zavedlo nebo zavádí 19 členských států, přičemž tato omezení se pohybují v rozmezí od 500 EUR v Řecku po 10 300 EUR v Česku a jejich průměrná hodnota činí přibližně 4 500 EUR⁸.
11. Komise však konstatuje, že rozdílná vnitrostátní omezení oslabují účinnost vnitrostátních prahových hodnot pro hotovostní platby, neboť vedou k přesunutí nezákonné činnosti z členského státu s omezeními plateb v hotovosti do sousední země s mírnějšími nebo nulovými omezeními, což má dopad na soudržnost při uplatňování směrnice o boji proti praní peněz a narušuje hospodářskou soutěž na vnitřním trhu⁹.
12. Na tomto základě a po posouzení několika možností řešení tohoto problému předložila Komise v rámci stávajícího návrhu znění, které by:
- osobám obchodujícím se zbožím nebo poskytujícím služby zakázalo přijmout nebo provést platbu v hotovosti převyšující 10 000 EUR nebo ekvivalent v národní nebo cizí měně, ať už je transakce prováděna v rámci jedné operace, nebo v několika zjevně souvisejících operacích (čl. 59 odst. 1 návrhu);
 - členským státům umožnilo přijmout po konzultaci s Evropskou centrální bankou nižší limity; ty se oznámí Komisi. Stejně tak mohou být nadále uplatňovány nižší vnitrostátní limity, které již existují (čl. 59 odst. 2 a 3 návrhu);
 - upustilo od takto stanoveného hotovostního limitu v případě plateb mezi fyzickými osobami, které nejednají v rámci své profesní činnosti, a v případě plateb nebo vkladů prováděných v prostorách úvěrových institucí (čl. 59 odst. 4 návrhu).

⁸ Posouzení dopadů, strana 112. Malta navíc zavedla limit 10 000 EUR pro platby v hotovosti v některých odvětvích a jiné členské státy se rozhodly tyto limity snížit nebo mají v plánu tak učinit. Ve třech případech (Francie, Itálie a Španělsko) se na nerezidenty vztahují vyšší prahové hodnoty (mezi 10 000 EUR a 15 000 EUR) a zatímco v Maďarsku a Polsku se limity vztahují pouze na transakce mezi podniky (B2B), některé země jako Slovinsko stanovily různé prahové hodnoty pro transakce mezi podnikem a spotřebitelem a mezi podniky navzájem. Ze zemí, které nestanovily žádné omezení hotovostních plateb, mají obchodníci v Irsku a Švédsku možnost platby v hotovosti odmítnout.

⁹ Posouzení dopadů, strana 115.

b) Použitelná ustanovení

13. Článek 7 Listiny týkající se respektování soukromého a rodinného života stanoví, že „[k]aždý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a komunikace“.
14. Článek 8 Listiny týkající se ochrany osobních údajů stanoví:
- „1. Každý má právo na ochranu osobních údajů, které se ho týkají.
2. Tyto údaje musí být zpracovány korektně, k přesně stanoveným účelům a na základě souhlasu dotčené osoby nebo na základě jiného oprávněného důvodu stanoveného zákonem. Každý má právo na přístup k údajům, které o něm byly shromážděny, a má právo na jejich opravu (...).“
15. Článek 16 Listiny týkající se svobody podnikání stanoví, že „[s]voboda podnikání se uznává v souladu s právem Unie a vnitrostátními zákony a zvyklostmi“.
16. Článek 17 Listiny týkající se práva na vlastnictví stanoví, že „[k]aždý má právo vlastnit zákonně nabytý majetek, užívat jej, nakládat s ním a odkazovat jej. Nikdo nesmí být zbaven svého majetku s výjimkou veřejného zájmu, v případech a za podmínek, které stanoví zákon, a při poskytnutí spravedlivé náhrady v přiměřené lhůtě. Užívání majetku může rovněž být upraveno zákonem v míře nezbytné z hlediska obecného zájmu.“
17. Článek 128 odst. 1 SFEU stanoví, že „Evropská centrální banka má výlučné právo povolovat vydávání eurobankovek v Unii. Tyto bankovky mohou vydávat Evropská centrální banka a národní centrální banky. Bankovky vydávané Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami jsou jedinými bankovkami, které mají v Unii status zákonného platidla.“

18. 19. bod odůvodnění nařízení Rady (ES) č. 974/98 ze dne 3. května 1998 o zavedení eura (dále jen „nařízení č. 974/98“)¹⁰ zní:

„ (...) že omezení plateb v bankovkách a mincích, zavedená členskými státy z důvodů veřejného pořádku, nejsou neslučitelná s postavením eurobankovek a euromincí jako zákonného platidla, existují-li jiné právní prostředky pro vyrovnávání peněžních závazků“.

19. Článek 10 nařízení č. 974/98 stanoví toto:

„Počínaje 1. lednem 2002 uvede ECB a centrální banky zúčastněných členských států do oběhu bankovky znějící na euro. Aniž je dotčen článek 15, jsou eurobankovky jedinými bankovkami, které mají ve všech těchto členských státech postavení zákonného platidla.“

III. PRÁVNÍ ANALÝZA

a) Slučitelnost ustanovení o hotovostních limitech se statusem eurobankovek a euromincí jako zákonného platidla

20. První vznesená otázka se týká toho, zda by zákaz platit v hotovosti částky převyšující 10 000 EUR byl v rozporu se statusem eurobankovek a euromincí jako zákonného platidla, jak je stanoveno v primárním a sekundárním právu.
21. Status eurobankovek jako zákonného platidla je zakotven v čl. 128 odst. 1 třetí větě SFEU a v téměř shodném znění v čl. 16 prvním pododstavci třetí větě Protokolu o ESCB a ECB. Dále je zakotven i v sekundárním právu, konkrétně v čl. 10 druhé větě nařízení č. 974/98¹¹.

¹⁰ Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 1.

¹¹ Kromě toho je v čl. 11 druhé větě tohoto nařízení postavení zákonného platidla přiznáno rovněž mincím znějícím na euro. Viz rozsudek ve věci *Hessischer Rundfunk*, C-422/19, EU:C:2021:63, bod 61.

22. V případě, že existuje platební povinnost, status zákonného platidla eurobankovek a euromincí znamená: i) povinné přijímání (věřitel v rámci platební povinnosti nemůže odmítnout eurobankovky a euromince, ledaže se strany dohodly na jiném platebním prostředku); ii) přijímání v plné nominální hodnotě (peněžní hodnota eurobankovek a euromincí je rovná částce uvedené na bankovkách a mincích); iii) možnost splnění platební povinnosti (dlužník může splnit platební povinnost nabídnutím eurobankovek a euromincí věřiteli)¹².
23. Ve svém rozsudku ve věci *Hessischer Rundfunk* z roku 2021 nicméně Soudní dvůr konstatoval, že status eura jako zákonného platidla, a zejména povinnost věřitelů přijímat eurobankovky a euromince ke splacení dluhu, připouští omezení z důvodů veřejného zájmu. Taková omezení však musí být přiměřená sledovanému cíli veřejného zájmu¹³.
24. V konkrétním kontextu omezení volného pohybu služeb, která uplatňují členské státy, Soudní dvůr konstatoval, že předcházení praní peněz a financování terorismu a boj proti nim jsou legitimními cíli souvisejícími s ochranou veřejného pořádku¹⁴. Tyto cíle lze proto rovněž považovat za důvody veřejného zájmu opodstatňující zavedení omezení statusu eurobankovek a euromincí jako zákonného platidla.
25. Zásada proporcionality vyžaduje, aby byla dotčená opatření způsobilá k uskutečnění legitimních cílů sledovaných dotyčnou právní úpravou a nepřekračovala meze toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné. Pokud se nabízí volba mezi vícero způsobilými opatřeními, je třeba zvolit nejméně omezující opatření a způsobené nevýhody nesmějí být nepřiměřené vzhledem ke sledovaným cílům¹⁵.

¹² Rozsudek ve věci *Hessischer Rundfunk* uvedený výše, bod 67. Viz také doporučení Komise ze dne 22. března 2010 o rozsahu působnosti a účincích eurobankovek a euromincí jako zákonného platidla (2010/191/EU), Úř. věst. L 83, 30.3.2010, s. 70.

¹³ Rozsudek ve věci *Hessischer Rundfunk* uvedený výše, body 67 a 68.

¹⁴ Rozsudek ve věci *Jyske Bank Gibraltar*, C-212/11, EU:C:2013:270, body 62 až 64 a citovaná judikatura.

¹⁵ Rozsudek ve věci *Hessischer Rundfunk* uvedený výše, bod 70, a citovaná judikatura.

26. Soudní dvůr kromě toho přiznal unijnímu normotvůrci širokou posuzovací pravomoc, která se uplatní nejen na povahu a dosah opatření, jež mají být přijata v oblastech, v nichž jeho činnost předpokládá volby jak politické, tak ekonomické či sociální povahy a v nichž má provést komplexní posouzení a hodnocení, ale také v určité míře na zjištění základních údajů, v důsledku čehož uplatněné kritérium nespočívá v tom, zda opatření přijaté v takové oblasti je jedinou nebo nejlepší možností, neboť legalita tohoto opatření může být dotčena pouze jeho zjevně nepřiměřeným charakterem ve vztahu k cíli, který hodlají příslušné orgány sledovat¹⁶.
27. V posouzení dopadů připojeném k návrhu Komise přezkoumala tři možnosti¹⁷, jak řešit problémy zjištěné v souvislosti s využíváním hotovostních plateb pro účely praní peněz a financování terorismu, a analyzovala výhody a nevýhody každé z nich. Na tomto základě dospěla k závěru, že navrhovaná možnost je optimální, zejména proto, že *„by zajistila harmonizovanější přístup na celém vnitřním trhu, snížila by neefektivnost stávajícího rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu tím, že by zrušila povinnosti obchodníků se zbožím a zajistila rovné podmínky pro podniky, aniž by zpochybňovala status eurobankovek jako zákonného platidla“*¹⁸.
28. Ve stejném posouzení dopadů navíc Komise jako důvod uvádí, že *„takový limit by byl v souladu se stávajícími prahovými hodnotami pro kontrolu peněžní hotovosti a zajistil by, aby zranitelné skupiny spotřebitelů nebyly nepříznivě ovlivněny, neboť by stanovil dostatečně vysoký strop, který by vyhovoval jejich potřebám. Tato možnost by rovněž členským státům umožnila zachovat již zavedené nižší limity, čímž by se uznalo, že vnitrostátní specifika mohou opodstatňovat nižší prahové hodnoty (...)“*¹⁹. Obdobně jako ve věci *Hessischer Rundfunk* by předmětná opatření zachovala jiné platební prostředky než hotovost²⁰.

¹⁶ Rozsudek ve věci *Česká republika v. Parlament a Rada*, C-482/17, EU:C:2019:1035, body 77 a 78, a rozsudek ve věci *Polsko v. Parlament a Rada*, C-626/18, EU:C:2020:1000, body 95 a 97.

¹⁷ 1) Další prosazování stávajícího rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu; 2) zavedení celounijního limitu pro hotovostní transakce ve výši 10 000 EUR při povolení možnosti, aby členské státy stanovily nižší prahovou hodnotu, a 3) zavedení celounijního limitu pro hotovostní transakce nižší než 10 000 EUR (posouzení dopadů, s. 116–117).

¹⁸ Posouzení dopadů, s. 116.

¹⁹ Posouzení dopadů, s. 116.

²⁰ Rozsudek ve věci *Hessischer Rundfunk* uvedený výše, bod 75.

29. S ohledem na prvky uvedené ve výše zmíněném posouzení dopadů, zejména na úvahy o různých možnostech a různých dotčených zájmech, se navržené omezení plateb v hotovosti nejeví jako zjevně nepřiměřené k dosažení cílů sledovaných tímto opatřením.
30. V neposlední řadě je třeba připomenout, že skutečnost, že opatření, o nichž pojednává rozsudek ve věci *Hessischer Rundfunk*, byla přijata členským státem, zatímco navrhované omezení má být přijato Unií, nemůže výše uvedené odůvodnění zpochybnit.
31. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že Soudní dvůr nepřisoudil zvláštní význam skutečnosti, zda opatření veřejného zájmu je vymezeno vnitrostátním právem nebo unijními právními předpisy²¹. Jinými slovy, rozsah a smysl pojmu „veřejný zájem“ jako odůvodnění možného omezení významu eurobankovek nebo euromincí jako zákonného platidla nepřipouští žádné rozlišení bez ohledu na to, zda toto omezení zavedly členské státy nebo samotná Unie. Možnost, aby taková omezení zavedly členské státy, je ve skutečnosti stanovena sekundárním právem EU (nařízení č. 974/98), stejně jako zvažované omezení používání hotovosti.

b) Slučitelnost ustanovení o hotovostních limitech se základními právy a svobodami EU

32. Právní služba Rady byla požádána o stanovisko, pokud jde o slučitelnost zákazu úhrady částek převyšujících 10 000 EUR v hotovosti s Listinou. Uvedená otázka však neupřesňuje, u kterých základních práv a svobod zakotvených v Listině by dotčený zákaz vyvolal problémy týkající se slučitelnosti. Je třeba učinit dvě předběžné poznámky.
33. Zprvé navzdory existenci omezení použití hotovosti v 19 členských státech, jež jsou obdobou projednávaného omezení, nebyla slučitelnost těchto stávajících omezení se základními právy doposud zpochybněna či zkoumána ani Evropským soudním dvorem, ani Evropským soudem pro lidská práva.

²¹ Viz například rozsudek ve věci *Kieffer*, C-114/96, EU:C:1997:316, zejména body 28 až 37, v němž Soudní dvůr zkoumal Unií uložená opatření s omezujícím účinkem na vnitřní trh podle stejných kritérií, jako jsou kritéria, která mohou odůvodnit rovnocenná vnitrostátní omezení.

34. Zadruhé právo EU nestanoví absolutní právo na platbu v hotovosti ve všech případech. Stejně tak není takové právo obsaženo ani v Listině²². Přestože takové absolutní nebo základní právo na používání hotovosti neexistuje, je třeba posoudit, zda daný zákaz může zasahovat do základních práv, pro jejichž uplatnění má takové použití hotovosti zásadní význam. Relevantní mohou být zejména tato práva: právo podnikat a právo na vlastnictví (články 16 a 17 Listiny) a dále práva na respektování soukromého a rodinného života a na ochranu osobních údajů (články 7 a 8 Listiny).
35. Pokud jde o právo podnikat a právo na vlastnictví, není sice pochyb o tom, že k jejich výkonu může být použita hotovost, avšak takové použití není obecně nezbytné k plnému uplatňování těchto práv, jehož lze dosáhnout použitím jiných forem peněz nebo jiných platebních prostředků než hotovosti²³. Kromě toho ani právo podnikat, ani právo na vlastnictví nelze vykládat tak, že vylučují ekonomickou nebo finanční regulaci pouze z toho důvodu, že by představovala zásah do výkonu těchto práv.
36. Pokud jde o právo podnikat, jeho výkon ve skutečnosti nutně předpokládá sladění zájmů osob, které tohoto práva požívají, s jinými chráněnými oprávněnými zájmy²⁴. V žádném případě nelze dospět k závěru, že navrhované omezení představuje narušení tohoto práva, stejně jako například obezřetnostní nebo antimonopolní regulace nebyla nikdy považována za neslučitelnou se svobodou podnikání.

²² Viz stanovisko generálního advokáta Giovanniho Pitruzzelly ve spojených věcech C-422/19 a C-423/19, *Hessischer Rundfunk*, EU:C:2020:756, bod 133.

²³ Viz stanovisko generálního advokáta Giovanniho Pitruzzelly ve výše uvedené věci *Hessischer Rundfunk*, bod 134.

²⁴ Vysvětlení k článku 16 (Svoboda podnikání) a citovaná judikatura, Úř. věst. C 303, 14.12.2007, s. 17.

37. Pokud jde o právo na vlastnictví, z ustálené judikatury obdobně vyplývá, že toto právo není absolutní, ale musí na něj být nahlíženo ve vztahu k jeho funkci ve společnosti. V důsledku toho může být výkon práva na vlastnictví omezen za podmínky, že tato omezení skutečně odpovídají cílům obecného zájmu, které sleduje Unie, a vzhledem ke sledovanému cíli nepředstavují nepřiměřený a neúnosný zásah do samotné podstaty takto zaručeného práva²⁵. Posouzení cíle veřejného zájmu, jakož i posouzení přiměřenosti přijatých opatření, uvedená výše v bodech 23 až 30 v souvislosti se statutem zákonného platidla, jsou zde plně použitelná k vyvození závěru, že navrhované opatření by nemělo za následek neodůvodněný zásah do práva na vlastnictví.
38. V souvislosti s právem na vlastnictví je třeba učinit ještě jednu poslední poznámku. Lze tvrdit, že přímá souvislost mezi používáním hotovosti a výkonem tohoto práva je relevantní ve vztahu k prvkům sociálního začlenění, tj. ve vztahu k občanům, kteří dosud nemají přístup k základním finančním službám v Unii a pro něž je hotovost jediným prostředkem k výkonu tohoto základního práva²⁶.
39. Zákaz používání hotovosti, který je předmětem tohoto posouzení, se přitom týká pouze plateb převyšujících prahovou hodnotu (10 000 EUR), která je dostatečně vysoká na to, aby vyloučila většinu každodenních transakcí. Kromě toho se tento zákaz nevztahuje na fyzické osoby, které nejednají v rámci své profesní činnosti. Jak je vysvětleno v posouzení dopadů vypracovaném Komisí, které je připojeno k návrhu, tato omezení působnosti zákazu se zdají být přiměřená k zajištění výkonu práva na vlastnictví zranitelnými osobami prostřednictvím použití hotovosti²⁷.

²⁵ Rozsudek ve věci *Kadi a Al Barakaat International Foundation*, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, bod 355.

²⁶ Podle studie ECB z roku 2017 nemělo 3,64 % domácností v eurozóně přístup k bankovním/finančním službám. Viz Ampudia, M., Ehrmann M., „Financial inclusion: what’s it worth?“ (*Inkluze ve finanční oblasti: vyplatí se?*), ECB Working Paper Series č. 1990, leden 2017, zejména tabulka č. 1.

²⁷ Viz bod .výše 28

40. Stanovení navrhovaného limitu hotovostních plateb může rovněž potenciálně představovat narušení práva na respektování soukromého a rodinného života a na ochranu osobních údajů. Navrhovaný zákaz používání hotovosti může být pravděpodobně spojen s relativním zásahem do těchto práv, zejména tím, že může vést k vytvoření záznamů o konkrétních aspektech života dotčených osob a odhalit vzorce jejich soukromého chování, jako je potřeba a obecná interakce s jejich komunitami.
41. Bez ohledu na výše uvedené neumožňuje omezená intenzita takového narušení dospět k závěru, že by zákaz představoval závažnější zásah do práv na respektování soukromého a rodinného života a ochranu osobních údajů ve srovnání se stávajícími jinými způsoby placení než v hotovosti, jako jsou debetní a kreditní karty, bezhotovostní převody včetně převodů za účelem nákupu on-line, a v žádném případě nepoukazuje na jeho nepřiměřenost. Platba v hotovosti navíc sama o sobě neposkytuje větší anonymitu než jiné prostředky plnění, neboť obecně a na základě vnitrostátních právních předpisů jsou úplaty za zboží nebo služby fakturovány, což v zásadě vyžaduje osobní identifikaci nabyvatele uvedeného zboží nebo příjemce uvedených služeb.
42. Rovněž je třeba připomenout, že zpracování osobních údajů získaných účastníky trhu v důsledku plateb, bez ohledu na jejich prostředky, v každém případě podléhá unijním právním předpisům o ochraně údajů, které v podstatě zaručují právo na ochranu těchto osobních údajů. V neposlední řadě, jak bylo vysvětleno výše v souvislosti s právem podnikat a právem na vlastnictví, rozsah dotčeného zákazu podléhá významným kvantitativním a kvalitativním omezením, která zajišťují, že většina každodenních transakcí bude ze zákazu vyloučena, a že tedy objem takto vytvořených datových stop nebude z hlediska míry narušení soukromí překračovat míru narušení způsobenou jakýmkoli existujícím platebním prostředkem.

IV. ZÁVĚR

43. Vzhledem k výše uvedenému se právní služba domnívá, že:

- a) navrhované omezení hotovostních plateb nezasahuje do statusu eurobankovek jako zákonného platidla v Unii, jak je stanoven ve Smlouvě o fungování EU a dále upřesněn sekundárními právními předpisy;
 - b) stejně tak je navrhované omezení slučitelné s právy, svobodami a zásadami zakotvenými v Listině, zejména s právem podnikat a právem na vlastnictví (články 16 a 17 Listiny) a dále právy na respektování soukromého a rodinného života a na ochranu osobních údajů (články 7 a 8 Listiny).
-